

1

SIVA VRANA

// Polonca Kovač

1: Vrane se odlikujejo po hitrem učenju in iznajdljivosti, o čemer pripoveduje tudi pravljica o sivi vrani Marjanci, ki si je zaželela pojedsti oreh, pri čemer je morala poiskati način, kako priti do njegovega jedrca. risba: Kristina Krhin

»OKTOBER JE DOBER, OKTOBER JE DOBER!« JE KRAKALA STARA VRANA IN ČILO KORAKALA PO GREDICAH GOSPE MARTE. POBIRALA JE VSE UŽITNE STVARCE, KI SO ŠE OSTALE TAM. ZA NJO JE KORAKALA NJENA HČI MARJANCA IN SE PRAV PUSTO DRŽALA. »PA SAME PEŠKE JEM ... PA SAM SEMENA JEM ... TO PA NI DO-

BRO, ...« JE NERGALA.

»NE BODI NO SITNA,« JI JE REKLA MAMA. »POGLEJ, TAMLE JE SLASTNA CRKNJENA MIŠ.«

»TE PA ŽE NE BOM POJEDLA,« SE JE UPRLA MARJANCA. »POZNALA SEM JO. IME JI JE BILO MICKA.«

»UH, SI PA TUDI OBČUTLJIVA,« SE JE NAMRDNILA MAMA IN MICKO S SLASTJO POŽRLA.

ZVEČER SO SE VRANE KOT PONAVIDI ZBRALE V JATO, DA SE PRED SPANJEM ŠE MALO SPRELETIJO. IN KO SO TAKO KROŽILE NAOKOLI, JE MARJANCA PRI MAJERJEVI GARAŽI OPAZILA VELIK

OREH, POLN SADEŽEV. »GLEJTE, OREHI!« JE VESELO ZAKLICALA. »JUTRI SE BOMO LAHKO NAJEDLE OREHOV!«

»AVŠA!« SO ZAKRAKALE DRUGE VRANE. »KAJ NE VEŠ, DA NAŠ KLJUN NI NAREJEN TAKO, DA BI Z NJIM LAHKO TRLE OREHE?«

»BOSTE ŽE VIDELE, KDO JE AVŠA! KDO PA PRAVI, DA JIH BOM S KLJUNOM?« SI JE MISLILA MARJANCA. NAGLASPANIREKLANIČ. RAJE JE DRŽALA KLJUN IN O SVOJEM NAČRTU NI NITI ČRHNILA. DRUGO JUTRO JE POLETELA DO OREHOVEGA DREVESA, POBRA-

LA NAJDEBELEJŠI OREH IN Z NJIM V KLJUNU SEDLA NA TELEFONSKO ŽICO, KI JE BILA NAPELJANA NAD ASFALTNO CESTO. TAM JE OREH – PLOMF – SPUSTILA, DA JE TREŠČIL NA CESTO IN SE RAZLETEL. MARJANCA JE ZLETELA NA TLA IN POZOBALA SLADKA JEDRCA.

POTEM JE ŠLA PO NOV OREH PA ŠE PO ENEGA IN ŠE ENEGA IN TAKO NAPREJ. TUDI NJENA MAMA SE JE LAHKO NAJEDLA IN POTEM JE ZADOVOLJNO REKLA: »KAKO SE ŽENSKI DOBRO GODI, ČE IMA PAMETNO HČER!« •